

HOUGLIED VAN DE 'KLEINE GOEDHEID'

Als het leven wankelt is het enige wat levendig overeind blijft de kleine goedheid van het dagelijkse leven.

Zij is de hoop zonder belofte, als verzet tegen overweldiging, soms tegen de wanhoop in.

De kleine goedheid handelt zonder getuigen, zonder triomf. Ze stelt zich niet in de schijnwerper, roept niet om aandacht.

Zij gebeurt onopvallend en onopvallend, eenmalig en terloops, plots in het alledaagse.

Zij is welwillend weldadig en nooit onverschillig als het leven wankelt. In haar nabijheid verstomt de schreeuw.

Zij is spontaan gratis, genereus maar niet koopbaar.

Zij eist geen tegenprestatie, stelt geen voorwaarden, is niet afhankelijk van waardering, is ongehinderd door afkomst, kleur of rang, door vooroordeel of levensvisie.

Zij kan niet opgelegd worden of verplicht vanuit een ethisch systeem. Haar aanpraten doet haar teniet.

Ze is aanwezig als ontredde de kop op steekt, plots daar in iemands doen of laten, op het randje zinloos.

Haar zachte koppigheid forceert niets of niemand, maar ze laat zich ook niet wegduwen.

Zij is onvermogen en fragiel, maar ze laat zich door het kwade niet opzij zetten.

De kleine goedheid staat altijd weer recht, als licht dat doorprijnt in de barsten van het leven, onopvallend soms, een moment van dooi in de ijzigheid van verbetenheid en verwording.

De kleine goedheid overwint nooit, maar wordt wonderwel ook nooit overwonnen.

Als het leven wankelt bewijst zij, de kleine goedheid, dat er altijd nog een later woord is.

Zij is het meest menselijke in de mens, als een wonderlijke kracht, een zachte balsem, de hoogste spiritualiteit in het dagelijkse leven.

